

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

HERLOVIANEREN

MEDELVIS-
BLAD
FOR
HERLOVIANERSAMFUNDET

72. ÅRGANG

NUMMER 87

OKTOBER 1994

*Her er min tids Heis-
eller Knåren - som
han hed i bestemt
form af »Knår«, en
sammentrækning af
»Knirkelår«, der igen
er en smagfuld
omskrivning af hans
rigtige navn,
Kierkegaard.
En principfast herre
med rank og kantet
ryg, hænderne i
lommen og blankt,
sort hår.*

Dusbage 94

Herlovianer samfundet

BESTYRELSEN:

Formand:

Direktør Thomas E. Jermiin ('59)
Bernstorffsvej 176
2920 Charlottenlund
31 63 66 67
Kontor: 33 13 22 00

Næstformand:

Direktionssekretær
Aase Randstoft ('74)
Duevej 24,6
2000 Frederiksberg
31 19 12 29

Kasserer:

Advokat (H) Tyge Jesper Rothe ('75)
Viggo Rothesvej 29
2920 Charlottenlund
31 62 96 60
Kontor: Vognmagergade 7, 3.
1120 København K.
33 13 11 12

Sekretær:

Næstformanden

Medlemslistefører:

EDB-konsulent Carsten Lemche ('87)
H. C. Ørstedsvvej 22 A, mezz. th.
1879 Frederiksberg C
33 25 22 11. Fax 33 25 22 77

Medlemmer iøvrigt:

Kaj Vang-Lauridsen ('74)
Stud. jur. Michael P. Willumsen ('89)
Stud. jur. Mikkel Rohde ('88)

Revisor:

Cand. jur.
Henrik Lerche ('59)

Suppleant:

Cand. jur.
Peter Varming ('59)

Decisor:

Professor, dr. med.
Mogens Andreassen ('29)

Suppleant:

Direktør, civilingeniør
Ebbe Christensen ('43)

Æresmedlemmer:

Professor, dr. jur.
Flemming Tolstrup ('24)
Chefredaktør, cand. theol.
Kaj Dorph-Petersen ('43)
Advokat (H)
Jan Trier ('58)

Herlovianeren

Redaktion:

Oberst N.E.A. Møller ('41)
Slotsgade 80
5953 Tranekær
62 59 17 00 (tillige fax)

Personaliaredaktør:

Direktør
Svend Bahn Sanger ('74)
Hillerødvej 134 A
3300 Frederiksværk
47 77 75 50 (tillige fax)

Indleveringsterminer:

1. februar til marts nr.
1. maj til juni nr.
1. september til okt. nr.
1. november til december nr.
*Personalia en uge à 10 dage
tidligere.*

Adresseforandringer:

Medlemslisteføreren

Tryk:

Dagbladets Trykservice
4100 Ringsted

ISSN: 0901-7712

Herlovianersamfundets medlemmer med ledsagere
opfordres til at fejre fælles

MORTENSAFTEN

torsdag den 10. november 1994 kl. 19.00 i

PASTA BASTA - mellem Strøget og Gråbrødretorv
Valkendorfsvej 22 • 1151 København K • Telefon 33 11 21 31

De vil blive serveret velkomstdrink og en dejlig middag med rigeligt at spise og drikke. - Lektor Bardram vil være gæstetaler

★ *Seneste tilmelding:* Mandag den 31. oktober 1994 ★

PRIS: Kr. 200,- - Skriftlig tilmelding mod forudbetaling i check til: Kaj Vang-Lauridsen
c/o HEMPEL, Lundtoftevej 150, 2800 Lyngby. Fax. 42 88 55 18. Telefon 45 93 38 00.

Trolle & Rusfest

afholdes
lørdag den 21. januar
1995 kl. 18.30
på
Langelinie-
pavillonen

Nærmere i decembernummeret

Dimissionstalen

Af Heis

Kære dimittender, kære studenter.

Tillykke med jeres eksamen, som det eksamensbevis, som I om lidt får i hånden, er det synlige bevis på.

Jeg ved, hvordan I har arbejdet i den sidste tid for at få netop det rigtige »snit«, der kan bringe jer videre i uddannelserne.

Formodentlig har I - på trods af alt - arbejdet seriøst og godt i alle de år, som I har gået her på Herlufsholm Skole, så for mig er der kun at sige, at jeg håber, at både I og jeres pårørende er tilfredse med karaktersnittet på bladet.

Lad det være sagt med samme: Det er jo heller ikke er uvæsentligt, at I kommer fra denne hæderkronede skole: Herlufsholm Skole - som jeg ved, at I både ærer og elsker - som har betydet så meget for jer, at I vil kæmpe hårdt for at bevare skolen, som den er.

Jeg er overbevist om, at I alle ved, at det ikke er nok at hvile på hverken laurbær eller historiske traditioner: Der skal være indhold, der kan respekteres af omverdenen - lad mig bruge et moderne udtryk: »Være respekteret af aftagerne«.

Det bør være en sand herloviaeners pligt at forstå denne dobbelthed - at sikre en høj faglig standard og høje menneskelige mål - til glæde for en selv og til fornøjelse for andre.

Det har været målet for skolen at give jer denne ballast, således at I i sandhed og med stolthed kunne hævde, at I ikke blot havde eksamensbeviset, men også kom fra Herlufsholm Skole, således at I kan leve op til de stolte ord, der blev sagt af den lærde Niels Hemmingsen om Herluf Trolle fra denne prædikestol den 15. juli 1565 ved Herluf Trolles begravelse:

»Vide I, hvorfor vi hedder herremænd, hvi vi bærer guldkæder og har jordegods og vil være yppermere og højere agtede end andre? Derfor har vi den ære fremfor andre, at når vor konning og herre, land og rige har det behov, da skal vi rigets fjender afværge, beskytte og beskærme med magt og al formue vort fædrene rige, at vore undersætter må bo og være udi fred og rolighed: ja, vil vi have det søde, så må vi også have det sure med«.

Jeg vil gå lidt dybere ned i diskussionen om jeres skoles betydning for jeres liv fremover - ikke mindst i lyset af Herluf Trolles dybe interesse i begreberne lærdom, indlæring, opdragelse og moral.

Ikke for intet var det netop Herluf Trolle, der skabte landets første private fyrsteskole, der uden afbrydelse har eksisteret lige siden. Herluf Trolle var præget af hele sin tids filosofi, der bundede i såvel græsk som romersk tankegang og skolens første ordinans - og det vil i virkeligheden sige skolens første elevhåndbog - er fra 30. marts 1587. Heri kan vi aflæse timeplanen, rekrutteringsgrundlaget og undervisningens discipliner. Pædagogikken var - kort sagt - præget af eksemplets magt i historie og i hverdag - en ikke ringe målsætning.

Når man i vore dage laver målsætninger for skolen, kunne man fristes til netop at formulere det så enkelt og indlysende, men man må nok erkende, at lysten til at favne det hele i for høj grad præger vor tid.

På skolens bibliotek fandt jeg for nylig en lidt ældre film ved navn »Educating Rita«. Det er en smuk og meget god film, og det fik mig til at tænke på nogle af de målsætninger, som jeg gerne så fremmet her på skolen.

Filmen handler om en ung pige, som helt uden faglige forudsætninger går i gang med et åbent universitets-studium, og da hun er meget velbegavet, ja så næsten overhaler hun snart sin lærer, der langsomt - men sikkert - er på deroute på livets vej.

Konklusionen på filmen kunne således have været følgende: Med hårdt arbejde kan du nå *det* og det konkrete resultat, således at du kan blive til det og det.

Konklusionen på filmen er dog snarere, at læreren - på trods af sin egen situation - bliver så fascineret af pigens kapacitet og heri ser sin egen redning, at han søger at fastholde hende i hendes *umiddelbarhed*, i hendes lyst til ikke at blive bundet og dog forblive i balance med den berigelse, der ligger i al den regelrette lærdom, hun har fået. Det er udtryk for en ideel lærings-situation, men også en langt mere favnende livsopfattelse.

Siden den antikke verden er disse to

livsopfattelser ofte stødt sammen og har i glimt fundet deres form i perfekt balance og harmoni. De kunne siges at være opkaldt efter de to græske guder: Apollon og Dionysos.

Den såkaldte *apollinske livsholdning* sætter på den ene side ideer som retsindighed, ordholdenhed, mådehold og besindighed i højsædet, på den anden side udtrykker livsfilosofien en konservativ trang til for enhver pris at opretholde samfundsordenen.

»Kend dig selv« stod der over Delphitemplets indgang, men det betød ikke en opfordring til selvoptaget at ransage sit indre og på den måde blive sig sin individualitet og sit særpræg bevidst.

Tværtimod betød det en formaning om at huske, at man kun er et menneske, for hvis livsudfoldelse der i alle henseender er sat snævre grænser.

Den *dionysiske* livsforståelse er helt modsat; den viser ikke mennesket tilbage til en underordnet plads i livet. Den hviler på den opfattelse, at mennesket er et væsen, der ejer grænseløse muligheder.

Mennesket er i stand til at overvinde alle skranker, at bryde de lænker, der binder mennesket til en begrænset plads. Den anden side af den dionysiske livsopfattelse er menneskets trang til den ubændige uhyrlighed, til det frygtelige, til det enfoldige, til det ukontrollerede vilde.

Den livsopfattelse, der bærer igennem, har taget de positive sider fra de to filosofier.

Kære dimittender og studenter: Forsøg i jeres liv at kombinere de to sider af jer selv til et menneske, der både har forståelse for omverdenen og for sine egne muligheder uden at krænke og støde andre.

Jeres lærere her vil være stolte af jer, hvis I har forstået, at det, i den læring de har udsat jer for, ikke alene har haft det mål, at I kunne reproducere, ikke alene har været et spørgsmål om, at I skulle være akademisk fuldkomne, ikke alene et spørgsmål om, at I skulle indpasse jer, ikke alene et spørgsmål om at kunne føre sig, men især et spørgsmål om at være gyldig.

Det er vanskeligt at være gyldig, thi til det kræves nemlig en holdning - man må forholde sig.

Jeg ville meget gerne - og jeg har jo ikke del i det - om én af de holdninger, I havde fået med herfra, var at lade være med at være lige gyldige.

Når jeg fokuserer på denne glose, er det fordi så meget i vores samfund netop nu tyder på, at vi alle - mere eller mindre - har taget os denne ligegyldighedens kappe på. Vi ser ting, som vi burde harmes over, men vi gør intet. Vi er en del af en adfærd, som vi burde stoppe, men vi stopper den ikke. De mange fremmede, de mange indvandrere i vores land har medført adfærd, hvor vi som mennesker ikke lever op til de mest almindelige krav om anstændighed.

Forfatter Elie Wiesel - den tidligere KZ-fange - har sagt: »Det modsatte af

kærlighed er ikke had, men ligegyldighed«. Det er, som om vi mennesker er kommet i ubalance, som om vi blot er blevet besat af det ubændige dionysiske, når det er værst, med de kraftige, meget uligevægtige, ikke gyldige og uansvarlige holdninger til følge, eller også af det apolinske, når også det er værst. Når orden og lovlighed, bornert småborgerlighed og det regelrette er kommet i højsædet. Det er ikke gyldigt, og det er slet ikke gyldigt nok. Det er så ligegyldigt i begge ordets betydninger, at det er farligt - og det er slet ikke godt nok til jer.

Med hele denne humanistiske og her-lovianske tradition i baghovedet forekommer det mig derfor ikke forkert at indprente jer nødvendigheden af - i enhver af livets sammenhænge - at være gyldig.

At finde den vigtige balance mellem det dionysiske og det apolinske - at blive et gyldigt menneske.

Held og lykke med jeres fremtid, held og lykke med jeres uddannelse, held og lykke som mennesker og tillykke med eksamen 10. klasse og studenter 1994. □

DIMITTER, status pr. 15. sep. 1994

Årgang	Antal	Færdige	%	Årg. repr
Færdige	1113	1113	100	
1943	19	1	5	Dorph-Petersen
1947	22	9	41	Rahbek
1949	23	1	4	Worm-Petersen
1952	28	23	82	Kapel
1953	21	10	48	Nørballe
1954	33	0	0	Clasen
1955	27	14	52	Haugsted
1956	25	14	56	Blichert-Toft
1957	28	21	75	Linde
1958	33	20	61	Knudsen
1961	30	13	43	Linde
1962	27	0	0	Asmussen
1964	26	17	65	Slott Jensen
1965	27	16	59	Muusfeldt
1969	45	9	20	Essam
1970	37	0	0	Aarsø
1971	40	0	0	Kondrup
1972	44	13	30	Ahlefeldt-L-L.
1973	39	16	41	Moltke-Huitfeldt
1974	52	14	27	Randstoft
1975	82	10	12	Steffensen
1976	63	17	27	Nobel
1977	82	3	4	Schultz
1978	70	14	20	N. Heegaard
1979	80	27	34	Rønholt
1980	76	25	33	Harttung
1981	90	0	0	Madsen
1982	109	21	19	Bober
1983	96	0	0	Levin
1984	96	34	35	Raft & Red.
1985	100	14	14	Ahlefeldt-L.
1986	83	32	39	Bæk
1987	91	0	0	Ranmar
1988	92	6	7	Rohde
1989	63	24	38	Hommel Nielsen
1990	67	48	72	Riegels
1992	63	39	62	Ahnfeldt-Mollerup
	3142	1636	52	

Dimitterne

Hosstående ses status for indsamlingen af oplysningsskemaer til brug ved redigeringen af det forestående sjette bind af »Meddelelser om Dimitterede fra Herlufsholm«.

Når over halvdelen af de omfattede årgange, ikke ses på skemaet, men foroven er angivet som færdigbehandlede, betyder det ikke, at der foreligger friske levnedbeskrivelser for alle, som dimitterede disse år. Det betyder kun, at det nu anses for lidet sandsynligt, at der kan fremskaffes mere. Nogle få af disse årgange er reviderede fra første til sidste dimittend. I de øvrige er der flere eller færre huller, hvilket har forskellige årsager. De vigtigste er, at man har mistet sporene, at de pågældende ikke har reageret på flere henvendelser, eller rent ud har meldt pas. De sidste er kun få.

Det er på nuværende tidspunkt klart, at der vil blive indsamlet tilstrækkeligt materiale til et fyldigt sjette bind af værket.

Indsamlingen har nu stået på i et år. Og der skulle nødtigt gå endnu et, inden den er slut. Jeg har derfor sat en tidsfrist: Jeg vil gerne have den afsluttet med udgangen af oktober.

Skulle der være nogen, der ikke har modtaget henvendelse om at medvirke ved udfyldelse af det udsendte skema, bedes de snarest henvende sig til den årgangskammerat, som er anført i skemaet.

NEA

Nyt fra Heis

Præfeker på Herlufsholm Skole er ikke nogen rigtig gammel foreteelse. Det var rektor Friis-Hansen, der i 1930'erne indførte dette system, og med herlovianernes indgroede ulyst til forandringer var det ikke en ændring, der umiddelbart blev mødt med begejstring.

Men tiden læger som bekendt alle sår, og i dag opfattes det både hos dipler og hørere som en institution, næsten givet af naturen. At dette system dog kan styrkes og forbedres, er de fleste på skolen i dag heldigvis enige om.

Som princip er det en uundværlig del af skolens kvalitet og et særkende for Herlufsholm Skole.

Sidste år blev der gennemført et præfektkursus for alle præfekerne og soveslærerne, og dette år blev en tilsvaren-

de dag afholdt - dog i eget regi og med præsentation af »præfektens grundlov«.

Denne grundlov er udarbejdet af soveslærerne i samarbejde med rektor og med udgangspunkt i det behov, der er opstået for at få fælles regler på skolen, på sovesalene og på alle centrale områder - og altså også for præfekerne.

Udgangspunktet for »grundloven« er således, at det både er farligt og inspirerende at give unge mennesker indflydelse over andre unge elever. At man som præfekt har brug for visse midler (sanktioner) til at gennemføre sine mål, er naturligt, men der er i 1990'erne en vis grænse for, hvad der kan tillades, især når midlet ikke skal komme til at gå frem for målet.

En af paragrafferne i denne grundlov lyder da også: »Ingen må anvende midler, der nedværdiger andre - hverken fysisk eller psykisk«. En anden hovedregel er, at ingen præfekt må anvende midler, der er til præfektens egen fordel.

Dette er starten på en proces/plan, som skolen har om at udarbejde en rigtig præfektuddannelse, der ikke blot kan anvendes af præfekerne her på skolen, men også kan bruges af de elever, der har været præfeker her eller har gennemgået præfektuddannelsen, som en dokumentation for en mindre mellemlederuddannelse.

Nogle af de aspekter, som helt givet vil blive inddraget, er regnskabsaflægelse, socialpsykologi, sociologi og naturligvis almindelig personaleledelse.

Det er et af de punkter, som skolen håber at kunne have parat til næste år som et tilbud til de fleste af vore gymnasie-/ kostelever. Ideen er, at alle, der havde gennemgået kursus, kunne få dokumentation for det (en sådan dokumentation for veludført præfektarbejde gives også i dag sammen med diplom). En dokumentation, som evt. med fordel kunne anvendes af præfekerne efter kostskolelivet. □

Set dernede fra

Af lektor Mads Nielsen

De sædvanlige rammer om dimissionen, kirken og Helenhallen, blev fyldt ud på festligste måde med taler og sange til glade dimittender og deres familie. Traktementet var bl.a. dinner-buffet og rektorord (som fint tålte en nærlæsning i Næstved Tidende dagen derpå!) At herlovianere har svært ved at overse en anledning til fest, havde allerede 10. klasse demonstreret da de markerede arbejdsårets slutning ved at invitere til teltfest i rektors have (= grill med høj musik og dans!). Årsafslutningen var også et farvel til lektor Kr. Olsen - Latin-Olsen, også kendt som en af skolens kyndige historikere, som nu er faldet for aldersgrænsen. Kr. Olsen var imidlertid beskikket som censor på Færøerne, så det officielle farvel måtte vente til efter ferien, hvor skolen indbød til reception - og ved samme lejlighed fik budt en række nye lærere velkommen.

Hvælvingebroen er i sommerens løb blevet spærret for at gennemgå en meget omfattende og nødvendig reparation, re-

sultatet af døgnets 6300 passerende biler (skriver: seks-tusind-tre-hundrede!) En uventet komplikation var faren for at de to nærmeste alle-træer skulle vælte ned over arbejderne. De blev resolut fældet - og Næstveds stadsgartner udtalte ved den lejlighed at resten af alleens træer er lige så rådne og farlige, og dette må anses for det endelige (chokerende?) signal til alleens fældning. Eller rettere: udskiftning. Man agter nemlig at erstatte de gamle træer med 18 år gamle »nyplantninger«, så vi ikke skal starte helt på bar bund.

Det nye skoleår begyndte med indskolingsdage for l.g. Denne nye tradition er ikke mere fastgroet end at den til stadighed underkastes revision. I år var der således indføjjet lal-timer i skemaet, hvorved den første vejledning i hensigtsmæssigt forberedelsesarbejde blev givet. Desuden fik de sproglige indskærpet læsekunstens høje prioritering: de fik tilsendt fremmedsprogligt læsestof på forhånd.

Både læse- og skrivefærdigheder hos danske skoleelever har, som man vil vide, været i søgelyset i en landsomfattende debat. Og vi tager virkelig disse problemer alvorligt på Herlufsholm, ikke

mindst hos den gruppe elever vi får fra udenlandske skoler hvert år, som tit har meget at indhente. Det finder vi så ud af under indskolingens screeninger, så det kan følges op med ekstraundervisningens pædagogiske ambulance.

For tiden arbejder en gruppe lærere (lige mange science og hum-lærere, dvs. smede og kelnerer som Kierkegaard yndede at udtrykke det) på at indkøre et »lektieværksted« for gymnasiet. Dvs. et ekstratilbud om vejledning, studiestøtte og edb-assistance især når man skal klare større hjemmeopgaver. Men ikke egentlig lektiehjælp.

I år gennemføres endvidere for første gang det obligatoriske skriftlige basis-kursus i l.g. Det er lagt i hænderne på dansklærerne, men skal støtte arbejdet i alle fag, og skal bakkes op af disses lærere! Initiativet skal bl.a. ses i lyset af de tre længere skriftlige opgaver, som nu præger gymnasiearbejdet ved siden af de gammelkendte skriftlige krav i dansk, sprog, samfundsfag og biologi. Desværre har denne arbejdsform gjort det nødvendigt at advare eleverne alvorligt mod snyd. Direktoratet har i flere tilfælde bevist, at man støtter pædagogerne i marken ved kontant at bortvise elever fra eksamen i tilfælde af snyd.

Næst efter eksamen er fugleskydningen måske den største udfordring for dip-

lene til at tage et selvstændigt ansvar. Og dette års 3. g levede med deres arrangement fint op til forventningerne. Udde-lingen af embeder, som nu foregår i Hel- enhallen, var garneret af et tidstypisk og meget imponerende lasershow »med det hele«, røg og damp og maxi-lydeffekter. Heldigvis var det dog ikke noget som tog fornøjelsen fra den obligate bør-kamp i Nyhave bagefter.

Blandt den talstærke skare af jubilarer om lørdagen sås det, at vi nu har haft dag- elever i mere end 25 år. Flere af dapel- dimittenderne har idag selv sendt deres børn på Herlufsholm, og således fortsæt- tes det gode mønster vi altid har kunnet følge hos kosteleverne. Nyt er derimod at skolens regelsæt er blevet tydeliggjort gennem udsendelse af »Elevhåndbogen« - en særdeles velkommen publikation, hvis eksistens i sig selv er et incitament til den ligeså nødvendige konsekvens.

Konsekvens er også nøgleordet i den stramning vi har gennemført i valget af fritidsaktiviteter. Et rundspørge i sidste skoleår viste tydeligt, at de mange tilbud mest tiltrak en mindre, energisk skare af tapre gangere. Den mindre energiske skare af ikke nær så tapre var til gengæld gangere i det kor, som altid jamrer over at »de keder sig« i fritiden (gælder mest grundskolen), eller «ikke har tid» (gymnasiet). Det kontante svar fra skolen har været, at hver elev i grundskolen nu skal vælge en obligatorisk aktivitet, som er bindende for perioden frem til efter- årsferien, derefter vil man kunne skifte med tre måneders mellemrum fremover. Gymnasiets elever vil få tilsvarende til- bud, men ikke obligatoriske valg. Der- imod vil skolen sammen med elevråds- præsenter sørge for arrangementer om søndagen i mellemweek-ends, spændende lige fra politiske diskussioner over filmklub til kapsejls på Susåen. Ingen vil ramme Scyllas »jeg-keder-mig« eller Charybdis' »jeg-har-ikke tid«

Nogle forældre vil måske have os mis- tænkt for at ønske at gøre Herlufsholms forældre-aktiviteter obligatoriske! Vi nø- jes dog med at glæde os over en fanta- stisk (og forpligtende for skolen) god til- slutning, hver gang vi inviterer. Det er i denne periode blevet til dimission, 1.g- åbenthus i indskolingsdagene, frem- møde til valg af klasserepræsenter (som igen vil vælge to bestyrelsesmed- lemmer) - og til »Den store herlovianske Fugle-skydning«.

Junifrokost - En god dag

Man havde ventet i spænding på netop denne dag. Som nævnt i »Herloviane- ren« var Heis der. Og Standeren var der, og formanden var der.

Vi begyndte som sædvanlig i vores eget lokale, men efterhånden strømmede folk jo til og så blev pladsen for trang. Den flinke betjening foreslog, at vi over- tog det midterste lokale - det med det runde bord, som ofte har været tilstræk- keligt tidligere, men heldigvis ikke er det mere. En Fue-opdækning var det ikke, men separate borde i lokalet.

Heis befandt sig som en fisk i vandet blandt de mere eller mindre gamle herlo- vianere. Ud over den som altid udsøgte legemlige føde i »Tivolihallen« blev den åndelige føde i fuldt mål uddelt med for- tællinger fra de tilstedeværende. Der blev blandt andet berettet om observatoriet og flere var lettet over, at det eksisterer end- nu oppe på vandtårnet.

Heis var også inde for at beundre kob- berstikket og var meget velbevandret i skolens ændringer siden illustrationen fra 1700 tallet, også med de kendte navne, så man får næsten tårer i øjnene.

Fotografier fra den store begivenhed kan snarligt ses i protokollen. I mellemti- den fik Heis den bundne opgave at vogte frokostprotokol nr. I på sit kontor.

Det var sandelig en god dag.
Slott ('64)

Julifrokost i Grøften

I sommervarmen, som var så venlig at strække sig over den østlige del af lan- det, måtte det bestilte bord til 10 udvides til et større antal. Der var hurtig betjening og vejret var det bedste man kan tænke sig til at sidde udendørs. Ja egentlig kunne man bryde ud i sang. I dette tilfælde kunne det dog ikke have ladet sig gøre! Dertil gik snakke, alt for livligt rundt om bordet.

Man studerede fotografierne fra froko- sten i juni. De kan nu beses i protokollen.

Der blev udtrykt ønske om at fremme arrangementet og om at rigtig mange kommer i fremtiden. Vi gennemgik pro- tokollen og det er rigtigt, at deltagerantal-

let tidligere har været vekslende, men det ser de ikke ud til at være mere. Man skal dog ikke være alt for sikker på det. Jeg tillader mig at citere formanden: Husk, det er jo herlovianere!

Ihvertfald var der mange som glædede sig til næste frokost i TIVOLIHALLEN i august.

Slott ('64)

Augustfrokost

Hedebølgen var kommet over os, TIVO- LIHALLEN var nu åben igen efter en pause i juli.

Der var køligst indendørs på denne dag, og fremmødet var så stort, at lokalet kunne fyldes helt. Jeg vil tro, at det no- genlunde bliver fremmødet, man kan for- vente på en almindelig tirsdag. Ved spe- cielle lejligheder - som da vi så Heis og Standeren - var der naturligvis flere.

Det varme vejr må ihvertfald have medført, at det var meget begrænset hvad der fortaltes af historier.

Jeg kan dog huske, at som vejret var nu kunne man i de lune lune sommeraf- tener drive, snarere end ro af sted i både på Susåen. Det kan nærmest beskrives ved at lytte til Carl Niensens »flegmati- ske« anden sats af 2. symfoni. Desværre var Carl Nielsen helt uden forbindelse til Herlufsholm så vidt jeg ved.

Frokostfonden vokser pænt, så nu er det vist snart på tide at overveje nye mu- ligheder. Måske noget maritimt? Kom og vær med til det.

Slott ('64)

Svællinger

I Berlingske Tidendes rubrik »spørg om sproget« svarede Gert Smistrup 26.08. på et spørgsmål, »om svanens unger hed- der svællinger«:

Svællinger er et uautoriseret ord for det, der på normal dansk hedder svaneun- ger. Det står i Jørgen Bangs bog »Sprog- et vi bruger«. Ordet stammer fra skole- sproget på Herlufsholm og er en sam- mentrækning af svane-ælling. Herlovian- ersproget excellerer i forkortelser af denne type: »sygehus« bliver til sus, »skolehaven« bliver til skaven, »disci- pel« bliver til dippel, og nogle af ordene er også kendt uden for skolen.

Mindelunden, Herlufsholm kirkegård

Af direktør
Ole Møller Jung

Den første begravelse på den nuværende kirkegård blev foretaget i 1804 efter særlig tilladelse. I 1809 blev der udarbejdet en egentlig plan for etablering af kirkegården, idet der blev udarbejdet et kort og et reglement for »den ved Herlufsholm Stiftelse anlagte Begravelsesplads.«

Det besluttedes i 1845, at stedet skulle være kirkegård for hele sognet, og de gamle kirkegårde ved de nedlagte kirker i Ladby og Vridsløse skulle efter en periode ikke mere anvendes.

Herlufsholm Kirkegård ejes stadig af Stiftelsen, som også forestår den daglige drift; men Kirkegården betjener fortsat hele Herlufsholm sogn.

Mindelunden er et særligt område af kirkegården. Kirkegårdens almindelige vedtægter gælder som udgangspunkt også for dette område, men derudover

gør flere særlige forhold sig gældende for Mindelunden.

Stiftelsen forestår områdets vedligeholdelse uden udgift for sognet, idet der i Mindelunden kun begraves personer, som har været ansat ved stiftelsen - og dissers ægtefæller og børn - samt Herlovianere med særlig tilknytning til Herlufsholm.

I 1988 blev en særlig afdeling af Mindelunden taget i anvendelse til urnefællesgrav.

Urnefællesgraven i Mindelunden

I urnefællesgraven kan nedsættes dels herlovianere og dissers ægtefæller, dels ansatte/tidligere ansatte ved Stiftelsen og dissers ægtefæller.

Herlufsholm afholder udgifterne ved urnenedsættelsen og forestår den løbende vedligeholdelse af området.

Den første nedsættelse i fællesgraven skete 23/9 1988, og den seneste foretoges den 3. juni i år. I alt er nedsat 6 urner i fællesgraven.

Med urnefællesgravens nuværende udstrækning er der plads til 80 nedsættelser. Begæring om nedsættelse i urnefællesgraven - og eventuel reservation af plads - afgives skriftligt til Stiftelsens direktør, der er kirkegårdsværge.

I forbindelse med skolens 425 års jubilæum i 1990 rejstes mindestenen på urnefællesgraven. Mindestenen er 3 meter lang og 80 cm høj. Den er inddelt i tre felter - to sidestykker på hver 60 cm bredde og et midterstykke på 180 cm. Stenen er udført i Bornholmsk granit (»Blå Rønne«) og vejer ca. 2500 kg.

Stenen er bearbejdet i smuk håndværksmæssig udførelse af den lokale stenhugger Eigil Caspersen. Stenen er poleret på tre sider, og de to våbenskjolde samt bogstaverne på midterfeltet er håndhugget. Stenhuggerens arbejde har taget 115 timer! □

En urnefællesgrav skal vel ikke nødvendigvis være af kategorien »De ukendtes grav«. Der bør laves en tavle, der identificerer, hvem der har fået deres urner nedsat i graven. Opsættes på kapellet eller et andet passende sted. *Red.*

Hjælp til selvhjælp

Denne artikel har Torben Hage ('82) skrevet for at gøre herloviaanere opmærksom på N. H. Knudtzons Legat og hvad det kan bruges til.

I januar 1994 startede jeg MBA-uddannelsen ved INSEAD i Fontainebleau, Frankrig. Mit budget for hele året var over 300.000 kr., og dette krævede selvfølgelig en større investering. Efter studierne i Danmark var jeg blevet 25 år og var begyndt at arbejde. Da INSEAD fortrækker personer omkring 28, skulle dette beløb opspares på kun 3 år. Med de høje danske skatter, for ikke at tale om leveomkostninger, var dette umuligt. I februar 1994 fik jeg så tildelt 50.000 kr. fra N.H. Knudtzons Legat til delvis dækning af mine udgifter, og dette var naturligvis en stor hjælp.

Til tider hører man, at MBA'en nu er

en forældet uddannelse. Det interessante er, at denne debat nu har stået på i over 20 år, og at uddannelsen i dag er mere eftertragtet end nogen sinde. Feks. ansætter mange større udenlandske firmaer kun folk med denne grad. Før jeg tog til Frankrig, fik jeg oven i købet at vide, at jeg ikke skulle regne med at finde et »bedre« job, når jeg vendte hjem. Men efter flere senere jobsamtaler i Danmark kan jeg kun afkræfte denne påstand. Generelt er firmaerne imponerede over, at man er rejst til udlandet på bekostning af et ellers sikkert job i sit hjemland. Således giver den ikke kun ingeniører en

værdifuld overbygning men gavner også f.eks. HD/cand. merc.'ere.

For kort at ridse min baggrund op kan jeg fortælle, at jeg er opvokset i Fjernøsten og som 15-årig kom til Herlufsholm i 1G. Efter studentereksamen ('82) fik jeg, gennem Danmark Amerika Fondet, et ét-årigt akademisk stipendium til et ophold ved University of Oregon i USA. Da jeg kom tilbage, arbejdede jeg først hos Dansk Boreselskab A/S for derefter at påbegynde akademiingeniør studiet (nu hedder det diplomingeniør) ved Danmarks Ingeniør Akademi. Da jeg i 1988 blev færdig, søgte jeg job på et tidspunkt, hvor der, blandt ingeniører, var rekordstor arbejdsløshed. Kort tid efter var jeg dog så heldig at få ansættelse hos Thrane & Thrane A/S, et telekommunikationsfirma, der blev startet af Lars og Per Thrane ('67). Min ansættelse dér skyldtes bl.a. det gode sammenhold, der findes blandt mange herloviaanere. Jeg arbejdede som udviklingsingeniør til min afrejse til Frankrig.

Måske forudsætter udvikling en vis menneskelig uro. Som det ses af min baggrund, har jeg boet i flere verdensdele og er af den grund blevet vant til forandringer. En vis angst for at blive ved én uddannelse uden at have haft mulighed for at se, hvordan man arbejder i andre fag, er en yderligere årsag til mit valg. Derfor bestemte jeg, efter 5 års arbejde som ingeniør, at prøve noget nyt. Det har været en stor omvæltning at skulle tilbage til skolebænken og især eksamensbordet - en til dels rystende oplevelse, men den åbner op for ens potentialer og giver trods alt stor tilfredshed. Det vigtigste er, at man er blevet klogere, mere erfaren og dermed har fået et bedre forhold til sig selv. Et liv set som en lang dynamisk udviklingsproces er et ideal, som man må kæmpe hårdt for, men som til sidst forhåbentlig vil give en den ro og balance i sindet, der gør, at man vil være sig selv og sit liv bekendt.

Den i øjeblikket herskende debat, om elite studerende skal have bedre kår, har jeg fuldt med interesse. Elite eller ikke, jeg mener, at de mennesker, der ønsker at udvise en ekstra kraftanstrengelse for at forbedre deres faglige niveau, der ikke kun gavner dem selv men også deres omgivelser, såvidt muligt bør støttes. For mit eget vedkommende har det således været fremmende, at N. H. Knudtzons Legat har vist mig tillid, så jeg kunne udføre mine ideer. □

Knudtzons legat er stiftet i 1913 med en grundkapital på 30.000 kr. Legatkapitalen er vokset, så der af det årlige afkast er uddelt legatportioner på i alt over 70.000 kr. årligt gennem de senere år. Legatet er de senere år uddelt til 1 eller 2 legatmodtagere årligt. Det er således et meget mærkbart legat, der for de enkelte modtagere stilles til rådighed.

Legatet bestyres af forstanderen for Herlufsholm Skole og Gods. Forudsætningerne for modtagelse af legatet er i henhold til fundatsen:

at man er student fra Herlufsholm Skole

at man har afsluttet embedseksamen eller lignende ved Københavns Universitet eller Polyteknisk Læreanstalt (nu DTU)

at man ikke er over 35 år

at man vil anvende stipendiet til videreuddannelse i udlandet.

Enhver modtager af legatet skal udarbejde en beretning om anvendelsen af støtten.

Ansøgninger sendes til:

**Nic. H. Knudtzons Rejsestipendielegat,
c/o Herlufsholm Skole og Gods
Herlufsholm Allé 170, 4700 Næstved**

Hold A:

Fra venstre Jesper Jensen ('93), Michael Reimer ('93), Ulrik Jørgensen ('92), Stig Petersen ('93), Carl-Johan Collet ('93).

De »gamle« kan stadig

Af
Carsten Heinze ('89)

Basketball på Herlufsholm lørdag den 19. marts 1994.

I lighed med de foregående år var vi en gruppe på 11 gammelherlovianere, som tog ned på skolen for at spille basketball mod skoleholdet. Oplægget fra skolen var, at vi skulle stille 2 lige stærke hold og vi skulle så spille alle mod alle. Ved inddelingen af gammelherlovianerholdene blev det helt tilfældigt til et hold med de yngre gammelherlovianere (hold A) og et hold med de lidt ældre (hold B).

Efter en længere opvarmning, hvor flere var i kontakt med en basketball for første gang i adskillige år, var det på tide at komme i gang med at spille. Den første kamp stod mellem de yngre gammelherlovianere og skoleholdet.

På grund af en svag start og et godt skydende gammelherlovianerhold kom skoleholdet hurtigt bagud. Ved pausen var stillingen 27-8. Efter halvlegen, hvor gammelherlovianerne efterhånden begyndte at slappe lidt af, (eller var ved at være lidt trætte) spillede holdene nogenlunde lige op og kampen endte 42-27 til hold A.

Den anden kamp stod mellem hold B og skoleholdet. Denne kamp var langt mere jævnbyrdig i starten, og holdene fulgtes ad til midten af første halvleg.

Hold B:

Fra venstre Hans Jørgen Østergaard ('87), Carsten Jessen (x), Carsten Heinze ('87), Lars Dencker Nielsen ('87), Tim Petersen ('91), liggende Christoffer Caryesford ('91).

Takket være et par hurtige opløb fik hold B et lille hul og det var til sidst kun et spørgsmål om, hvor stort gammelherlovianerne skulle vinde. Kampen endte 38-25 til hold B. I løbet af kampen viste Dencker sine dribletalenter og snød adskillige gang sin modstander og ind i mellem også sig selv.

Skal man se på kampene som helhed, var det forskellen i størrelse, der gjorde udsvinget i de to kampe. Skoleholdet, som bestod af 1. og 2. g'ere, var ikke store nok til at få indflydelse under kurven.

Til sidst var der så opgøret mellem hold A og B« de »unge« mod de »gamle«. De unge kom efter en lynstart foran 10-0. Derefter gik de lidt i stå, og de gamle kom stille og roligt ind i kampen, og ved halvlegen stod det 16-14 til de unge. Kampen sluttede 27-21 til de gamle, takket være nogle hurtige opløb af Caryesford og Østergaard. Østergaard demonstrerede i løbet af kampen sine evner inden for volleyball, ved på bedste volley-maner at tippe bolden op i kurven.

Kampen satte punktum for en sjov eftermiddag.

Hvis der er nogle, som har lyst til at deltage i et lignende arrangement til næste år, er de velkomne til at kontakte Michael Reimer (93) eller Carsten Heinze ('87)

Herlufsholms studenter 1994

Bageste række, stående fra venstre: Frederik Borreschmidt. Johannes Kristensen. Anders Schelde. Alexander Lagerfeldt. Anders Digemose. René Dines Jørgensen. Mads Gensmann. John Nielsen. Johan Faber. Uffe Uhrenholdt. Christian Nymann. Torsten Leimand. Mikkel Possing Olsen. Marck Kramer. Philip Bendixen Møller. Thomas Pollas. Frederic Vock. Marc Sårde. Morten Frederiksen. - *Stående i midterrækken:* Majken Hansen. Karen Sofie Hansen. Niklas Kjølbro. Erica Danneskiold-Samsøe. Nicolaj Cax. Marianne Andersen. Søren Holm Knudsen. Lotte Schur. Christian Rejnhold Jørgensen. Laura Cipriani. Jacob Bræstrup.

*Herloviensamfundet ønsker hjerteligt til lykke
Quod felix faustumque sit*

Rikke Østergaard. Christian de Lichtenberg. Anna Tietze. Laurits Jørgensen. Pernille Korsbæk Poulsen. Louise Ersbøll. Caroline Nellemann. Lisbeth Philipsen. Mikkel Møller. Kathrine Zaballo Lund. Pil Giersing. Christoffer Back. Mads Piil Thomsen.
Siddende forrest: Sara Britt Andersen. Tanja Nielsen. Louise Moe Jönsson. Tina Lauritzen. Sofie Fenne. Christina Rosenørn-Lehn. Caroline Iuel-Brockdorff. Camilla Mahncke. Caroline Lindsay-Poulsen. Birgitte Richard Hansen. Birgitte Svendsen. Anne Lynnerup. Marie-Louise Bjerl Nielsen. Nicoline Raaschou Jensen. Louise Aarsø. Birgitte Schaumburg. Charlotte Blangsted Petersen.

Nogle gamle dipel

Fortsat fra forrige nummer, afsluttes.

Af Jens Henriksen

Umiddelbart efter indgangsportalen lå til venstre et lille teater, hvor man gengav de fortræffelige pantomimer, der var forfattede af italieneren Giuseppe Casorti (1749-1826), som i sine sidste tyve år virkede i Danmark og med sine bearbejdelser af den gamle italienske maskekomedie, *Commedia dell'Arte*, havde givet den ejendommelige kunstform indpas hos os. Og her på Carstensens lille scene skulle den geniale mimiker Niels Volkersen (1820-93), der fra åbningssæsonen var knyttet til teatret, viderebringe traditionen fra den casortiske pantomime - en teaterhistorisk bedrift, der betød dens redning, så den uden for Italien nu kun er bevaret i TIVOLI. - Igennem 50 år vandt Volkersen med sin kunstneriske fremstilling af Pjerrot, som ingen senere har nået, en enorm popularitet, og som i dag tiljublede de henrykte børn den hvide mand deres: »Si'no'et Pjerrot!«

Efter teatret fulgte Divan 1 og Divan 2, hvor det i den første tid var forbudt at nyde tobak, dog ikke af sundhedsmæssige grunde, men fordi mange af den ældre generation fandt det upassende at ryge på offentlige steder. Mellem Divanerne lå den delvis åbne koncertsal (i dag Glasalen), hvor Lumbye underholdt med sit strygeorkester og den 22. august 1845 for første gang fremførte TIVOLIS musikalske vartegn: Champagnegaloppen. - Et stykke borte lå noget helt sensationelt - en rutschebane og en karrusel.

Carstensen havde med »Recensenten og Dyret« revolutioneret det herlovianske forlystelseliv, nu havde han med sit TIVOLI revolutioneret hele det danske.

Kun var det beklageligt, han ikke kun-

ne forfølge den store succes efter den 1. oktober. Men med sin aldrig hvilende fantasi og idérigdom udtænkte han planer om at anlægge et vinteretablissement, så han kunne dirigere de københavnske adspredelser året rundt. Det skulle være noget helt stort og hedde CASINO.

En ejendom i Amaliegade blev 1845 købt til formålet, og den 1. november fik Carstensen privilegium på at oprette sit Casino, idet Christian VIII gjorde vitterligt: At Vi, efter den af Os Elskelige Georg Carstensen, Vor Agent, allernaadigst indgivne Ansøgning, har tilladt, at han i den af ham erhvervede Ejendom Nr. 118 og 119 i Amaliegade anlægger et Vinterforlystelsesetablissement, hvor der mod Entrébetaling for de Besøgende bydes på Musik, og som har de fornødne Restauranter, mod at han holder sig gældende Lov efterrettelig.

Der var dermed basis for oprettelsen af »Aktieselskabet Kjøbenhavns Casino«, der let lod sig danne, da Carstensen til støtte for aktietegningen affyrede denne blomstrende salgstale: »Mon man ikke i den lange Vinter, naar den barske Sne og Regn er den eneste Afveksling, med Glæde og Begærlighed vil ty hen til et Sted, hvor grønne Vækster, sprudlende Fontæner, duftende Blomster og Musikens Toner kappes om at frembringe et smilende Foraar«. - Samtidig viste han et enestående fremsyn, idet han kunne meddele, at bygningen ville blive så gennemtænkt konstrueret, at den uden besvær kunne omdannes til et fortrinligt teater med parket, loger samt alle nødvendige faciliteter. - Og aktionærerne strømmede til.

Men hvor Carstensen, med genialt blik for byens fremtidige udvikling, havde anlagt TIVOLI uden for Vesterport, svigtede klarsynet ham, da han placerede sit CASINO ved Sankt Annæ Plads - et fjernt beliggende, fornemt men lidet muntert kvarter. Stedet havde dog en vis herloviansk interesse set på baggrund af, at Komediehuset på Kongens Nytorv besad privilegium på fremførelse af al dramatisk kunst i hovedstaden, og at en gammel dipel i 1807 søgte at løbe storm mod denne eneret. Det var baron Frederik Vilhelm Wedell-Jarlsberg, dimitteret 1804, der havde en trup, som spillede komedie i provinsen. Angrebet lykkedes, idet han fik kongelig tilladelse til at opføre skuespil inden for voldene i sommermånederne, når Nationalscenen var lukket. Imidlertid hindrede byens bombar-

dement ham i at realisere planen; og da han i 1812 ville indrette et teater på hjørnet af Amaliegade og Sankt Annæ Plads strandede foretagendet på pengemangel.

Den senere amtmand og toldinspektør kom således mere end tredive år for tidligt - en ny tid skulle til, før forholdene ændrede sig derhen, at København viste sig stor nok til at huse to scener, og her blev det altså en anden gammel dipel, der banede vejen.

I Amaliegade fik Carstensen skabt et både smukt og stilfuldt etablissement. Her fandtes en vinterhave med springvand, en bazargang, restauranter, konditori, billardsalon, læsestuer med inden- og udenlandske journaler og en meget stor sal med omløbende gallerier, bestemt for store musikfester, banketter og større forsamlinger. Alt viste hans fremragende evner til hurtigt at løse alle problemer til trods for, han på dette enerverende tidspunkt blev hårdt ramt ved tabet af sin unge hustru, Fanny Elisabeth Webb, der døde i 1846 kun 22 år gammel. Men projektet blev gennemført som tænkt, og søndag, den 21. februar 1847, kunne majestætens »Elskelige Agent« indvie vidunderet CASINO, hvor han i den store stil førte formerne for det europæiske forlystelseliv til København.

Alle fandt forholdene imponerende, der med det nye belysningsmiddel gas blev en virkelig attraktion; Lumbye spillede på livet løs og den populære artistfamilie Price gav pantomimer og tableauer.

Efter Carstensens plan skulle hans nye værk være samlingsstedet for hovedstadens beaumontede med balklædte damer og herrer i selskabsdress. Jævne folk var selvfølgelig også velkomne, men de skulle dog fortrinsvis virke som baggrundsstaffage. - Trods det meget, der blev budt på, havde han imidlertid forregnet sig; den eksklusive karakter var et misgreb, det hele blev for stift, hyggen og folkeligheden manglede, og i »Corsaren« kunne man læse, at betingelsen for, man muntrede sig, var, »at man selv tog Morskaben med«. - Og da nysgerrigheden var tilfredsstillet, var det, i forbindelse med det politisk optrækkende uvejr, ude med Carstensens Vinter-Tivoli. Projektet var forfejlet, økonomien blev den afgørende, og da Carstensen mærkede konkursen nærmede sig, modtog han krigsudbruddet som en befrielse, idet han kort og godt meddelte, han ville drage til hæren for som frivillig officer at kæmpe for fædrelandet. Med denne påskønnelsesværdige offervilje kunne han, uden at

tabe ansigt, unddrage sig et forestående opgør med aktionærerne. Og da han var vel ude ad døren, gik CASINO fallit og så eftertrykkeligt, at aktierne kunne erverves for en slik.

Da de hjemvendte tropper holdt deres indtog i september 1849 og passerede TIVOLI, havde direktionen ladet rejse estrader, hvorfra havens orkestre bød »den tapre Landsoldat« velkommen, men da Carstensen indfandt sig som premierløjtnant, blev han ikke som sine medkæmpere hyldet - tværtimod, for på en ekstraordinær generalforsamling blev han sat på porten. Efter CASINO-krakket var tilliden til ham brudt; dog skulle det vise sig at bygningen, som han havde forudset, snildt lod sig omdanne til teater, og den 26. september 1849 gav man her den første forestilling. Carstensen blev imidlertid ikke lederen af denne Københavns første private scene og kom således ikke til at nyde godt af sin forudseenhed, men CASINO var og forblev hans værk.

Efter de hårde slag rejste han bort og tog ansættelse ved de vestindiske hærstyrker formentlig på foranledning af hans anden hustru, Mary Ann Sempill, var datter af en plantageejer på St. Croix og i øvrigt søster til Bertram William Sempill, der som tolvårig i 1836 blev optaget på Herlufsholm, som han imidlertid forlod i 1839.

I 1852 fik Carstensen afsked som kaptajn, hvorefter han tog ophold i Amerika. Men efter nogle år, der ikke bragte ham noget godt, vendte han i 1855 tilbage til København - fattig på penge, men rig på forhåbninger om atter at kunne træde ind i den for ham vante stilling som byens forlystelsesråd.

Og netop på dette tidspunkt skete der det besynderlige, at der kom en art forsoning i stand mellem ham og Heiberg, der den 26. juni 1855 kunne tilskrive fru, som opholdt sig i Marienbad: »Igaar traf jeg paa en Restauration Georg Carstensen. Han kom ganske ydmygt og frygtomt hen til mig. Da jeg mærkede hans Forlegenhed, gav jeg ham Haanden og talte venligt til ham. Han tog da Plads ved mit Bord, og i Slutningen af Maaltidet bad jeg ham drikke en Flaske Champagne med mig, til Erindring om hans Debut som Tivolist. Jeg tænkte ved mig selv: »det er skjønt at see to store Mænd klinke sammen uden smaalig Jalousie«.

Denne heibergske »skåltale« er særlig interessant, når vi mindes, Carstensen var den, der introducerede Heiberg på

Herlufsholm gennem »Recensenten og Dyret«, hvori Klatterup netop udtaler: »Hvor skjønt, hvor opløftende, at see to store Mænd i samme Fag gjensidigen at lade hinanden vederfares Ret, uden smaalig Jalousie«.

Det billede Heiberg tegner af »Tivolist«en er imidlertid lidet troværdigt; Carstensen var mindst af alt ydmyg og frygtløs, ligesom det var meget vanskeligt at bringe ham i forlegenhed. - Og fru, der havde sit gamle had til Carstensen i behold, svarede ægtefællen: »Det var jo et morsomt Sammenstød med Carstensen. Det var smukt af Dig at drikke det Fæ til i Champagne. Han er vist af de Mennesker, der synder mere af Dumhed end Ondskab. Det er jo et mærkeligt Avertissement fra ham, som Du sendte hertil, og det ser jo farligt ud for Tivoli«.

Fruens karakteristik af den velbegavede Carstensen er helt hen i vejret og røber kun, at hendes stærke antipati ikke havde fortaget sig med årene. - Hvad angår et »mærkeligt Avertissement« er talen formentlig om en skrivelse fra Carstensen til »Kjøbenhavns Sommer-Tivoli«, som Berlingske Tidende offentliggjorde, og hvori han beklager sig over, at det areal, som af fortifikationsvæsenet kontraktligt var stillet til hans disposition, benyttedes som TIVOLI af et nyt selskab med et andet privilegium.

Skønt han næppe kunne have glemt, han i 1849 var blevet afskediget af aktionærerne, havde han oparbejdet den fejlagtige tro, at han som oprindelig bevillingshaver stadig besad dispositionsretten over grundarealet. Han rejste derfor det helt uberettigede krav, at pladsen inden for en kort frist skulle ryddes, da han ellers ville anmode kongens foged om at sætte sig i besiddelse af stedet, ligesom han forbeholdt sig erstatning for den tid, man uden hans tilladelse havde benyttet terrænet.

Carstensen havde imidlertid ikke krav på noget som helst, sagen var derfor på forhånd dødsdømt; haven blev ikke lukket, og Heiberg kunne meddele fru: »I Tivoli er der hver Aften Lystighed, tiltrods for Carstensens Trudsel«.

I sin harme over det lidte nederlag bestemte han sig for at tilintetgøre sit eget værk ved at skabe et konkurrencedygtigt foretagende, som han naturligvis agtede at anlægge i umiddelbar nærhed af TIVOLI. Da noget sådant imidlertid viste sig ugørligt, rettede han i stedet sin opmærksomhed mod Frederiksberg, hvor den rige mægler Gersons lystgård med

tilhørende smuk park var til salg.

Og Carstensen gik i gang med at samle aktionærer til det nye projekt, idet han orienterede om, at han på sine sidste rejser i Europa og Amerika havde gjort sig grundig bekendt med det nyeste inden for forlystelsesbranchen og derfor agtede at skabe et etablissement, »hvor Befolkningens Hvile- og Adspredelsestid her ville kunne anvendes paa en Maade, hvor Sansen for det Skjønne vækkes«. Sammen med dette forædlende tilbud gav han desuden en række gyldne løfter supplerede med planer, der udarbejdede i de mindste detaillier dokumenterede, hvor gennemtænkt projektet var. - Og i blind tiltro til Carstensens berømmelse sikrede aktietegningen ham anlægget, hvortil han fik kgl. bevilling den 14. april 1856, idet Frederik VII gjorde vitterligt, han allernådigst bevilgede »Os elskelige Capitain Georg Carstensen« i Frederiksberg Allé Nr.4 indrettede en lysthave med en række forskellige faciliteter.

Foretagendet gav han velmotiveret navnet ALHAMBRA, idet det som centrum havde et stort, fantasifuldt maurisk palads med søjler og slanke minareter som blandt andet rummede et teater med tilskuerplads, der var større end Det kgl. Teater, og hvis scene lod sig hæve og sænke efter ønske. Carstensen anvendte jo altid den store målestok og gjorde brug af den mest avancerede teknik. Alt i ALHAMBRA var lagt an på konkurrencemæssige overbud, og mens lysthaven lå badet i lys fra utallige gasblus, lå TIVOLI oplyst af olielamper hen i tussmørke, hvad dog ikke var så galt endda, idet de mange forelskede netop fandt, dunkelheden hørte med til havens kæreste forlystelser.

Men den enorme belastning, det må have været for Carstensen at få ALHAMBRA op at stå, tærede formentlig så stærkt på hans kræfter og helbred, at han måtte bukke under, og den 4. januar 1857 døde han endnu ikke 45 år gammel. Hans plan blev imidlertid gennemført, så forlystelsesparken kunne åbnes den 21. august, men dens fremtid skulle blive pauper, for København var ikke stor nok til at opretholde to så omfattende etablissementer - behovet, var trods alt begrænset. - Og efter ALHAMBRA gennem tolv år havde slidt sig gennem en kummerlig tilværelse, døde lysthaven i 1869 af næringssorger - uden at være savnet.

TIVOLIs suverænitet blev aldrig truet, for det eneste virkelige modtræk konkurrenten havde at byde på var de raketter,

stjernesked og guldregn den italienske pyrotekniker Gaetano Amici sendte op mod den frederiksbergske nattehimmel, for på det felt kunne TIVOLI ikke følge med. - Amici forblev i øvrigt i Danmark, hvor han udfoldede en frodig virksomhed, der blandt andet førte til konstruktionen af en langtrækkende raket, der i vort havomskyllede land betød redningen af mangfoldige menneskeliv. Og hans navn skulle leve videre i den stille villa-vej, hvor han havde sine laboratorier.

En nådig skæbne skånede dog Carstensen for at se dette hans sidste dristige projekt, hvormed han ville overgå sig selv, forlise. - Hans værk blev jævnet med jorden, og i dag minder kun beliggenheden af Alhambravej og Amicisvej om den gamle dipels virke på Frederiksberg.

Kort efter TIVOLIs åbning i 1843 blev Carstensen optaget i Det kgl. Skydeselskab og hans medlemsskjold viser ham siddende i en rutschebanevogn på vej mod et styrt. Foran ham svæver Lykkens Gudinde, hvis ene fod berører en sæbeboble og mottoet lyder: Hold fast paa lykken mens du har den. - Ord, skydebroderen beklageligvis ikke selv formåede at efterleve. Fru Fortuna tilsmilede ham, flirtede med ham, men hun forelskede sig aldrig i den gamle dipel.

Georg Carstensens personlighed og hele kosmopolitiske adfærd gjorde ham til et særsyn i København. Han var en af tidens originaleste mænd, var forfængelig, yndede at vække opsigt, men trods overfladiskhed og et udfordrende lapseri et menneske, man måtte respektere og skænke sympati. Vennen H. C. Andersen så i ham et geni, der festliggjorde hverdagen og med rette, for han var ovenud fantasifuld, havde et klarere fremsyn end sine samtidige, var som officer frygtløs og fuld af hovmod, når det gjaldt iværksættelse af det meget, hans lyse hoved fostrede. Men hans brist var et misforhold mellem et eminent igang sættelses-talent og en manglende evne til at holde tingene gående. Han besad ingen udholdenhed, og blottet for forretningssans og uden den fornødne egenkapital kom han aldrig til at høste lønnen for sine anstrengelser. Man kunne have undt ham en blidere medfart.

Men med Georg Carstensens folkekære TIVOLI står København - ja hele Danmark i en stedsevarende dyb taknemmelighed; til skaberen. For selv om haven med sit exotiske udseende i sin oprindelse ikke er dansk, er den gennem tiden

blevet en tro afspejling af vor folkekarakter. - Den er blevet det danskeste danske, fornem og folkelig på samme gang, hvad der forklarer, at Danmarks festplads, som med sin centrale beliggenhed har gjort det muligt, man kan gå lige ind fra gaden, er besøgt og beundret af en hel verden.

For 65 år siden

Fra Hanne Juel-Laursen ('43) er modtaget et eksemplar af en skrivelse, som rektor Krarup udsendte i 1929. Tankevækkende, endnu med 65 år på bagen. Den indledningsvis omtalte rundskrivelse genoptrykkes ikke.

Til forældrene!

Teksten til den Henvendelse til Hjemmene, som følger med nærværende Rundskrivelse, er gammel, saa vidt jeg ved i det mindste 40 Aar. Da jeg forefandt den ved min Tiltrædelse her, tiltalte den mig i høj Grad, og jeg besluttede, med et Par uvæsentlige Ændringer, at vedblive at sende den til de nye Drenges Forældre samtidig med eller kort efter Optagelsen, som et Udtryk for Skolens Opfattelse af nogle for Kostelever meget vigtige Forhold.

Blandt disse er Spørgsmaalet om Disciplenes Omgang med Penge særlig alvorligt. Det er en bekendt Sag, at den Forvirring, Krigsaarene bragte med sig paa det økonomiske Omraade, virkede yderst skadeligt paa Ungdommens Respekt for Penge og Penges Værd, og det Sløseri, som dengang fik Indpas, er langt fra endnu udryddet. Ogsaa hos os gør dette sig gældende, og det ikke blot hos Drengene fra velhavende Hjem, men ogsaa hos adskillige, der har Del i Skolens Beneficier. En Sammenligning mellem en Discipels Konto hos Udlæggeren for 15 Aar siden og nu viser en Stigning, der ikke staar i rimeligt Forhold til Forskydningen i Varepriserne; en Mængde »Fornødenheder« er kommet til som noget selvfølgeligt. Endnu mere gælder det Disciplenes private Forbrug. Mange faar »Gaspakker« af en urimelig Kostbarhed sendende uden Anledning. Og skønt

Den gamle dipels 150-årsdag i 1962 blev blandt andet fejret ved, postvæsenet udsendte et frimærke i anledning af begivenheden; efter min mening et af de smukkeste, der overhovedet er udgivet. □

Lommepengene er sat rigeligt op i Forhold til prisstigningen, er det et udbredt Dogme mellem Drengene, at dette latterlige Beløb, de ugentlig faar udbetalt, er for intet at regne. Trods Forbudet viser de sig ofte i Besiddelse af anselige Summer, som de har faaet hjemmefra eller fra Tanter og Bekendte. For at skaffe sig nogen Kontrol hermed har Skolen forsøgt at indføre Begrebet »Privatformue«, : tilsendte eller fra Ferier medbragte Penge, som leveres til Udlæggeren og af denne udbetales i mindre Portioner, naar en fornuftig Grund til dens Anvendelse angives; dog, Forsøget har ikke faaet noget tilfredsstillende Udfald.

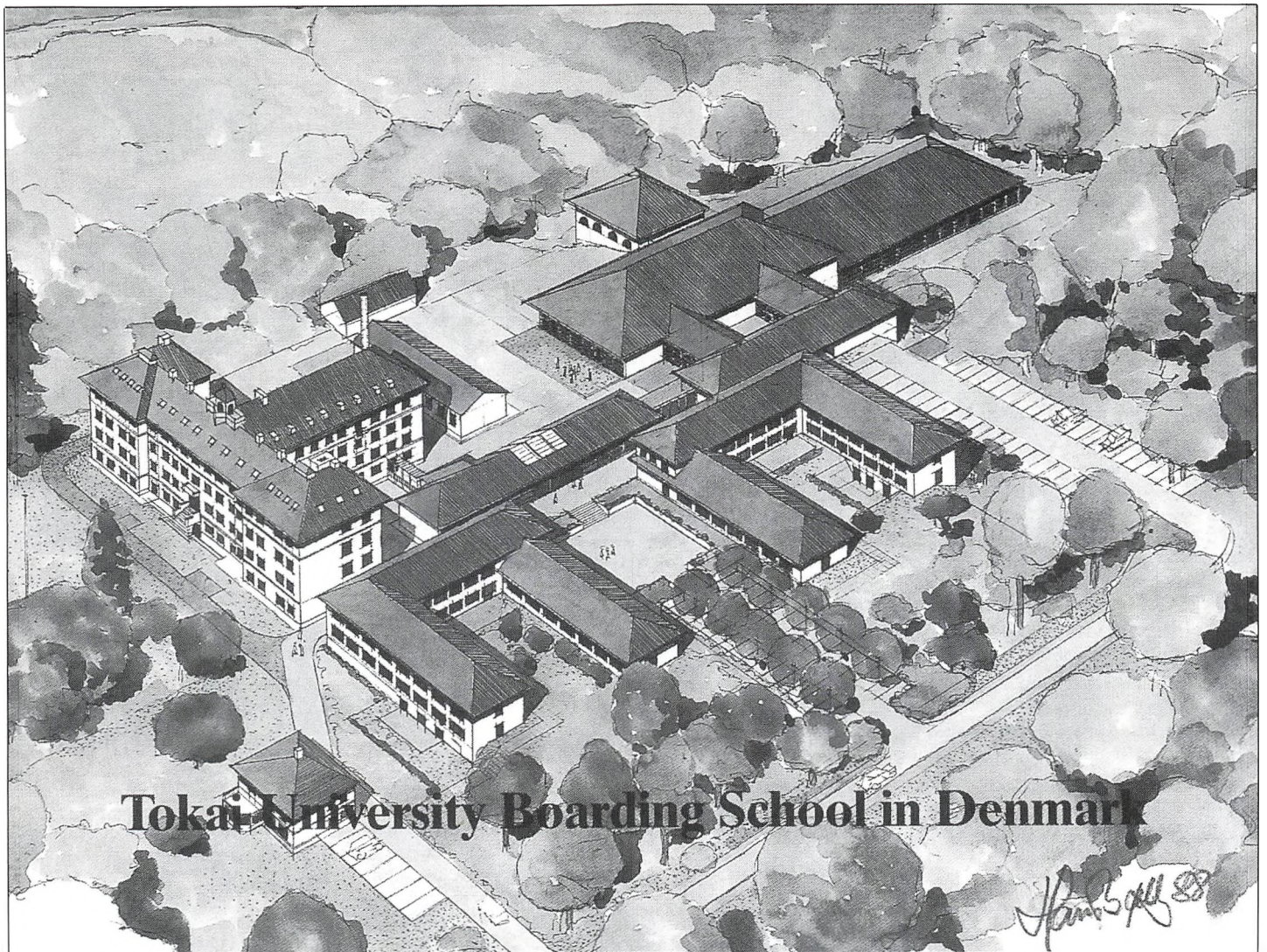
Denne Tingenes udvikling fylder os med Bekymring. Det er vor Overbevisning, at det er af største Værdi ogsaa for Sønner af velhavende Forældre at vænnes til streng Sparsommelighed, og dertil kommer det vigtige Hensyn, at der paa et Sted, hvor Jævnbyrdighed i Kaar fremfor noget skulde herske, og hvor vi paa alle Omraader ellers søger at stille Drengene lige, ikke bør rejses et Skel mellem dem, der favoriseres udefra, og deres Kammerater, hvis Hjem af Princip eller af Nødvendighed følger Skolens Anvisninger.

Det er derfor nødvendigt nu at rette Bestræbelserne mod en Tilbagevenden til tidligere sunde Forhold. Vi har besluttet at kræve, at Disciplene nøjes med de Ugepenge, Skolen udbetaler dem, og ikke maa være i Besiddelse af andre Penge, hverken til fri Raadighed eller i Form af »Privatformue«. Hvis de træffes med flere Penge i Lommen, end de har faaet udbetalt af Skolen, vil disse blive frataget dem og sendt til Hjemmet. Jeg beder Forældre og Værger understøtte os i Gennemførelsen af denne Foranstaltning, eller hvis vort Synspunkt ikke stemmer med deres, hellere tænke paa at faa deres Drengene anbragt andetsteds, hvor mindre spartanske Regler opstilles.

Herlufsholm i Februar 1929.

J. Krarup

I lektor Mads Niensens meddelelser om livet på skolen har samspillet mellem Herlufsholm og Tokai flere gange været nævnt. Hvad er da Tokai? Sikkert velbekendt for de yngre, men ukendt for de fleste blandt de ældre. Derfor skal der i det følgende gives nogle oplysninger desangående. De er i vidt omfang baseret på materiale, som Aage Wolff-Sneedorff ('39) har stillet til rådighed.

Inden for et meget omfattende privat japansk uddannelsessystem, benævnt Tokai, findes tre universiteter og en række skoler på alle trin, foruden tre hospitaler, tre museer, ti forskningsinstitutter o.m.m.

Systemets grundlægger, dr. Matsu-mae, inspireredes i 1934 under et besøg i Danmark af de grundtvigske folkehøjskoler og folkeoplysningstanker. En halv snes år senere etablerede han, hvad der med tiden udvikledes til det ovenfor

nævnte, store uddannelsessystem. Og da man inden for dette system mange år senere erkendte et behov for en japansk kostskole i Europa, faldt valget for dens placering meget naturligt på et sted i Danmark: Man fandt frem til Evensølund ved Præstø, opført som tuberkulosesanatorium i begyndelsen af dette århundrede, senere overtaget af andssvageforsorgen.

Ejendommen overtoges i januar 1988, og i de følgende år restaureredes hovedbygningen, ligesom der tilbyggedes smukke, hvide huse til sove- og opholdsafdelinger, foruden svømmehal og andre sports- og idrætsfaciliteter.

Eleverne er 13-18 år og kommer fra japanske familier, som er bosat i 18 lande i Europa, Mellemøsten, Indien og Afrika. Det første år, 1988, havde skolen 49 elever, i dag er der godt og vel 100, og fuldt udbygget vil den have 250.

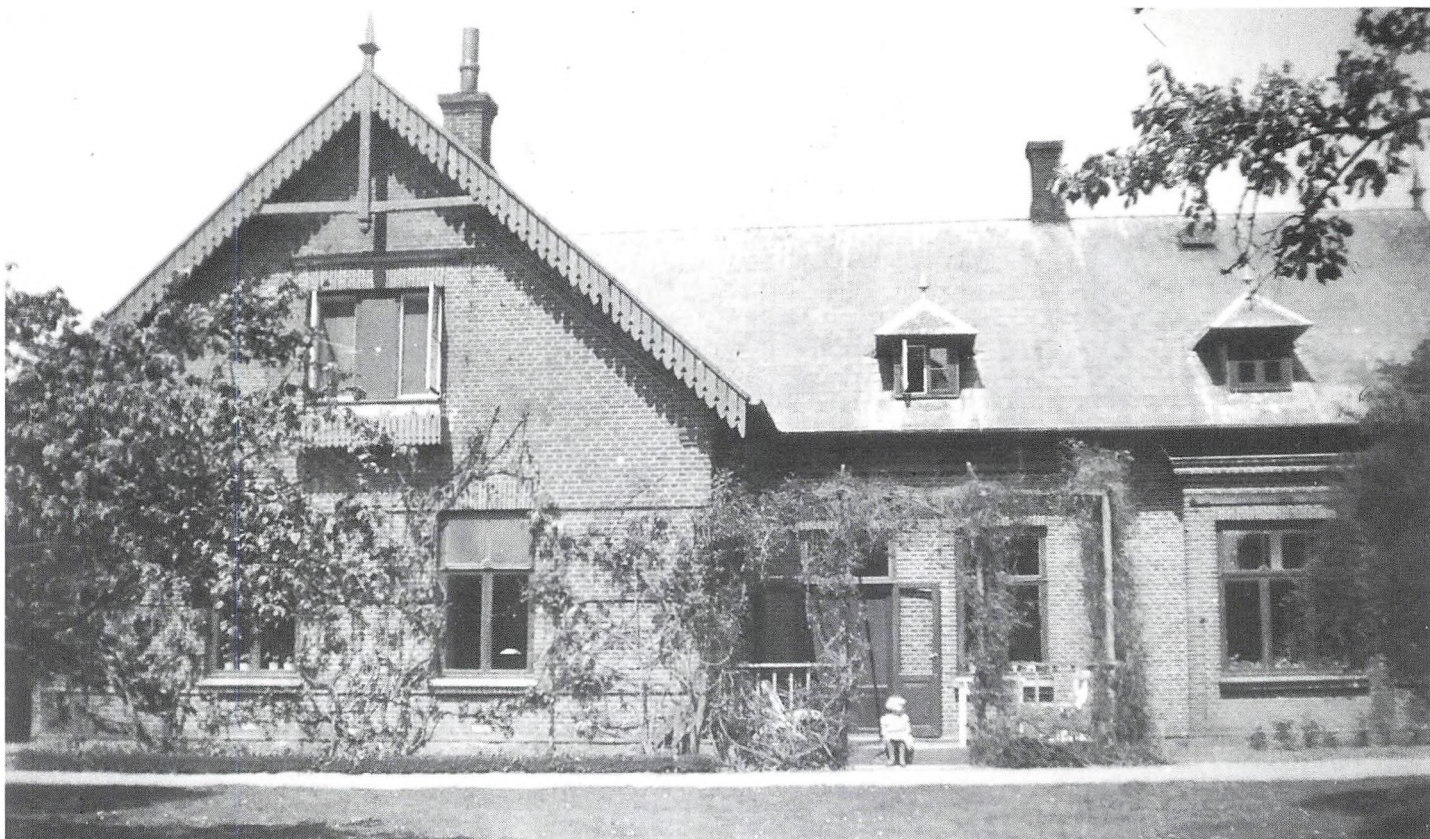
Skolen omfatter en juniorafdeling, som svarer til de danske 7.-9. klassetrin, og en seniorafdeling med tre klassetrin, svarende til det danske gymnasium. Lærerne er japanske og danske/europæiske. Årskontingentet er ca. 100.000 kr., ca. det dobbelte af Herlufsholms.

De pædagogiske principper bygger grundlæggende på, at eleverne skal have frihed til at tænke og til at danne sig deres egne meninger, men også på styring og kærlig kontrol af eleverne, på udvikling af deres talenter og evner.

Samarbejdet med Herlufsholm, som i særlig grad er knyttet til sport og idræt, skyldes ikke blot mange lighedspunkter mellem de to skoler, men også, at Tokais nabo, Aage Wolff-Sneedorff, var Tokai behjælpelig med etableringen inden for det tidsrum, hvori han var forstander på Herlufsholm.

NEA

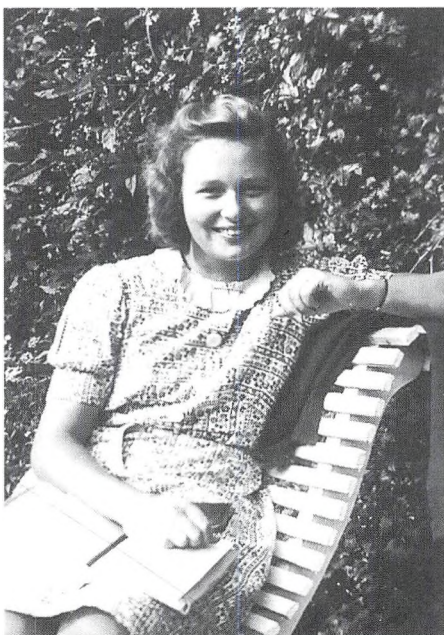

Huset på Spladsen

Af redaktøren

HERLOVIANEREN nr. 85, marts d.å., bragte i en artikel om Pinetum den oplys-

ning, at lederen af tilplantningsarbejdet i 1890 leledes af adjunkt Margor P.A. Traustedt. Der tilføjedes den i og for sig uvedkommende bemærkning, at det var ham, der som den første beboede hørerboligen på Spladsen.

Det var imidlertid ikke korrekt - hvor pinligt for redaktøren! I et venligt brev gjorde forfatteren til det store trebindsværk om Herlufsholm, æresmedlem Flemming Tolstrup ('24), rede for husets opførelsehistorie.

Intet er jo skidt o.s.v.: Fejlen og korrektionen kan nemlig være anledning til at give især de ældre, som kan huske huset, indblik i dets historie. Tolstrup skriver:

»I 1859 ansattes den unge juridiske kandidat (anden karakter) Hanibal Hoff som adjunkt, og han giftede sig med en datter af Skolens læge, landfysikus Ove Høegh-Guldberg, men han måtte jo bo uden for Herlufsholm. Det var ikke særligt sundt for Hoff, der måtte vandre til skoletimerne i al slags vejr, og svigerfar prøvede gentagne gange at få ham og hans voksende familie ud på Herlufsholm. Men forgæves. Hall (Forstanderen.

Red.) havde ikke penge til at bygge et hus til Hoff.

Svigerfar døde i 1869, og pengene begyndte først at strømme ind til Stiftelsen, da man i 1872 begyndte salget af bøndergodset. Ordren til salg kom allerede i 1869, men det tog tid at komme i gang, og først i 1874 bevilgede Hall 14.200 kr. til opførelse af et nyt hus til familien Hoff. Huset var efter sigende tegnet af Hoff, og Halls bevilling skulle være absolut, således at eventuelle overskridelser faldt på Hoff. Efter Stiftelsens regnskab var der en overskridelse på 325 kr. Som Stiftelsen betalte.

Familien Hoff flyttede ind og boede der, indtil Hoff i sommeren 1898 trak sig tilbage.

Efter Hoff kommer først Traustedt, og derefter Raaschou-Nielsen, før vi kommer til din kongerække«.

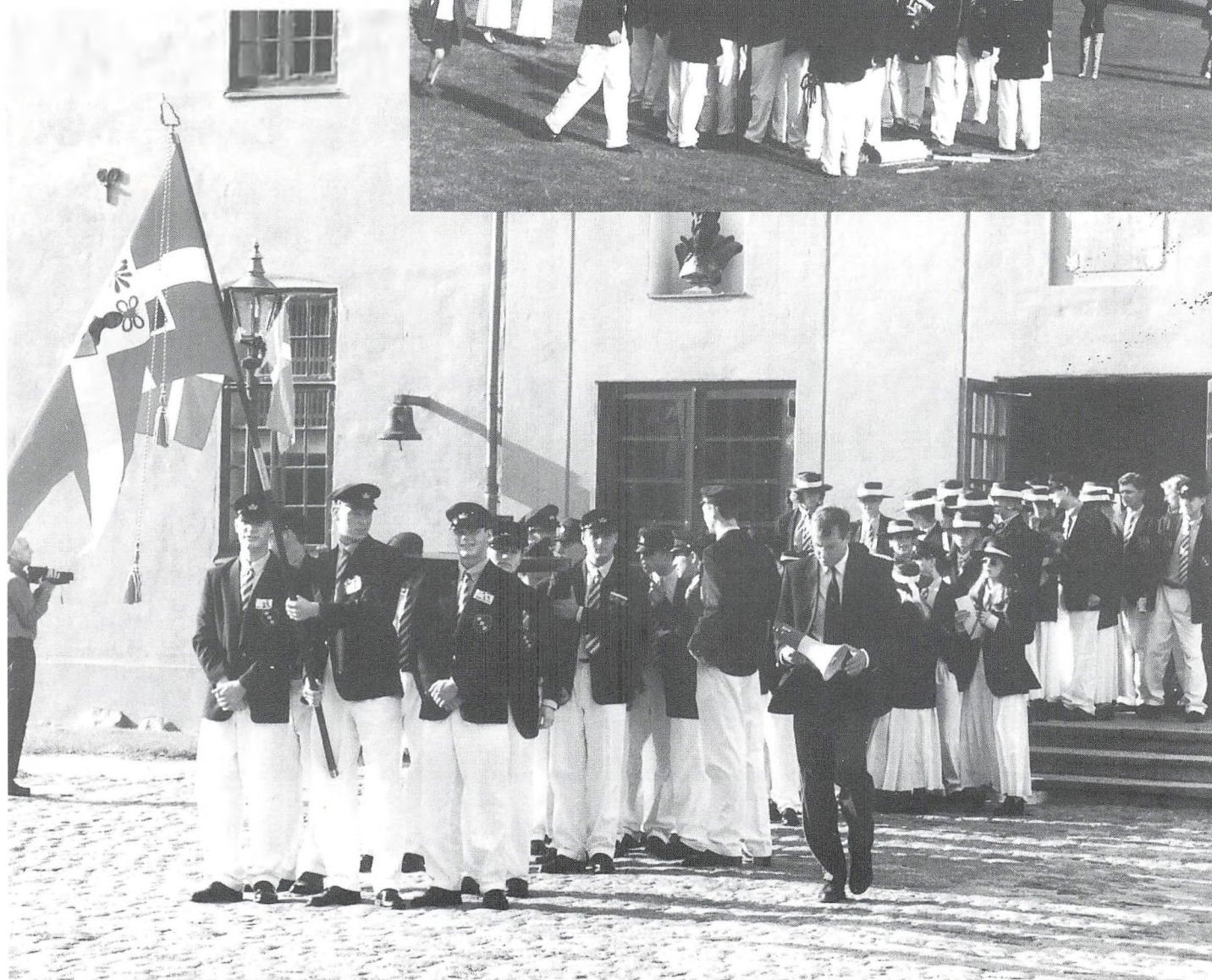
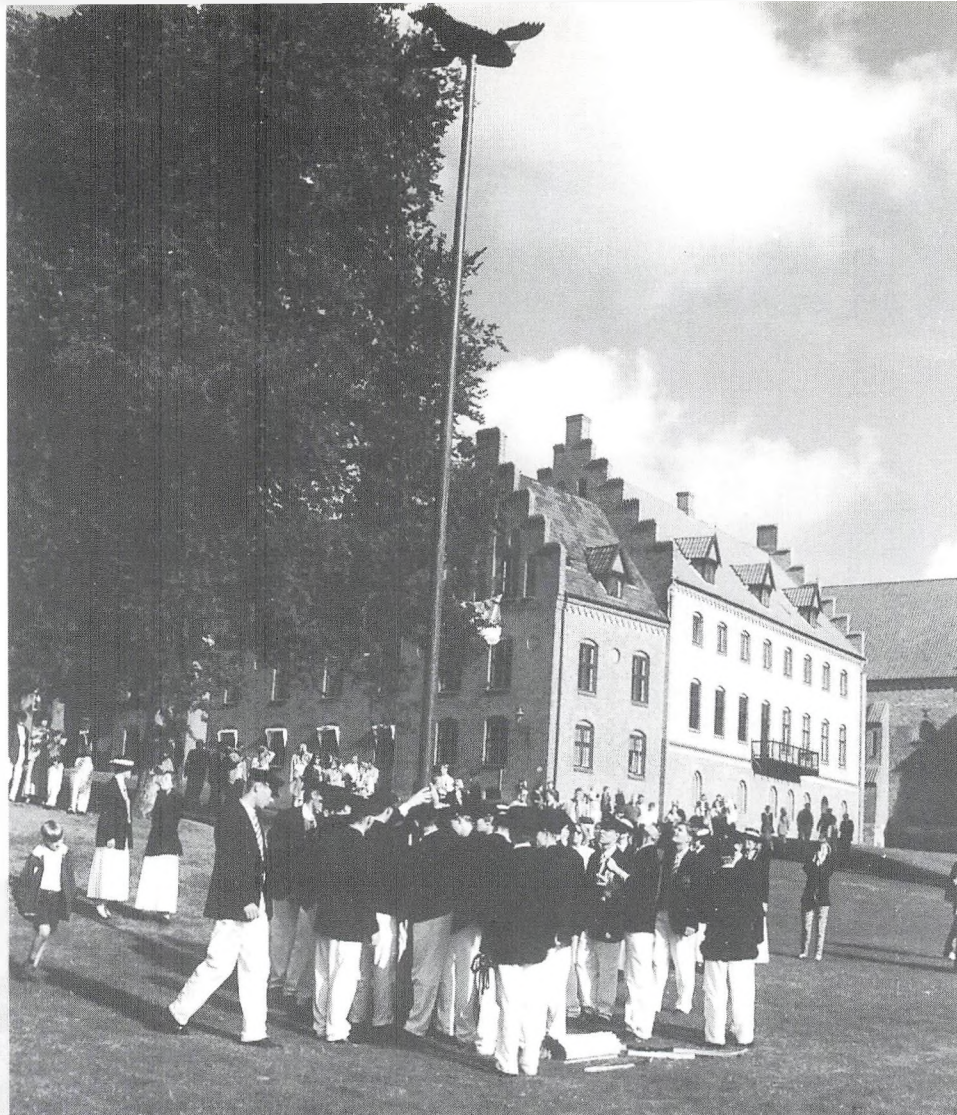
Lad mig her gentage kongerækken efter Raaschou-Nielsen: Lektor Gøtzsche, lektor Juel-Møller, lektor Degenkolv. Efter sidstnævnte blev huset nedrevet.

Kommet hertil fandt jeg at måtte fremskaffe noget illustrationmateriale vedr. huset, og en henvendelse til lektor Juel-Møllers datter, Hanne Juel-Laursen ('43) var ikke forgæves. Hosstående ses huset, taget fra haven. Og til utvivlsom glæde for mange: Hanne Herself. □

Lieder ohne Worte

*Så var der fugleskydning
igen. Fra lektor Mads
Nielsen er modtaget de
billeder, som bringes her.
Enhver gammel
herlovianer vil give
mig ret:
Tekst overflødig.*

In memoriam

Det er med sorg, at jeg må meddele, at Niels Hempel Jørgensen ('67) er død den 6. juli 1994. Vi vil alle huske Niels som en god kammerat, der altid

var i centrum, når der var fest og farver. I de senere år var Niels' liv præget af mangel på stabilitet, men jeg ved, at han fandt god støtte hos venner fra årgangen. Vi vil alle savne ham,

jeg selv vil særligt savne hans hyppige telefonopringninger, der altid startede med »hej tykke«! Æret være hans minde.

Svend Vedde

Personalia

Endelig
lykkedes
det!

Indlæggene i »Personalia« modtages fra »gamle« elever, der indsender nyheder og avisudklip om deres klassekammeraters virke og bedrifter samt meddelelser af interesse om skolen og tilknyttede aktiviteter. Omfanget af »Personalia« beror dels på antal nyheder og dels på kendskabet til nyhederne. I denne forbindelse er det forbundet med vanskeligheder at overvåge de knap 3.000 navne, der er tilknyttet skolen og dens nærmeste kreds af støtter. Personaliaredaktøren har til sin overraskelse opdaget, at der blandt de seneste 20 år-gange ikke er kendskab til, hvordan meddelelser og nyheder kommer redaktionen i hænde. Nyheder og meddelelser sendes til personaliaredaktøren enten pr. post eller pr. telefax.

1926

Professor, dr. phil. F.J. Billeskov Jansen beskrev i et interview i Berlingske Tidende under overskriften »Læsning - glæde og pligt«, at vi skal læse, hvad vi har lyst til. Dette kan kombineres med mærkedage, forfatterjubilæer o.l. til at stifte bekendskab med et forfatterskab, hvor læsning kan blive en glæde og berigelse, uden at det er tvang. Pligtlæsning bør kun omfatte det personen selv føler, at han eller hun bør læse for at holde sig orienteret, uden at denne læsning føles som en straf, man idømmer sig selv, sådan som den let føles i skolen.

Professor, dr. phil. F.J. Billeskov Jansen har den 27. maj 1994 fået tilladelse til at anlægge og bære Kommandørkorset af den svenske Nordstjerneorden, første klasse.

1931

Flv. direktør, civilingeniør Henning Bernhoft fyldte den 22. juli 1994 80 år.

1932

Flv. vicerigspolitichef Bent Schliiter fyldte den 20. april 1994 80 år. Bag sig har han en af de længste og mest afvekslende arbejdsperioder i Dansk Politii, nogen har haft. Han startede som gadebetjent og endte som vicerigspolitichef. I 1934 blev han udnævnt til landets yngste politikommisær og han kom til rigspolitiet i 1959, hvor han blev til pensionsalderen i 1981. I alt var han 43 år i politiet og havde som en af de

mange arbejdsopgaver at opbygge politiets anti-terror korps.

1941

Arkitekt tekn.dr. Bjørn Bindslev modtog i juli 1994 et hæderslegat på Dkk 75.000 fra Lillian og Dan Finks Fond under Det Kongelige Danske Videnskabernes Selskab.

1943

Skovrider Jørgen Bruun, Sorø Akademi stiftelse, går på pension i år efter at have varetaget driften af skovdistriktet i gennem en år-række.

1946

Godsejer Mogens Wassard afholdt den 17. juni 1994 åbent hus på godset Marienlyst ved Vordingborg. Arrangementet var iværksat af »Bevaringsforeningen Vordingborg Kommune« og under en rundtur på godset berettede Mogens Wassard om ejendommens og slægtens historie.

1948

Direktør i Statens Lufthavnsvæsen Valdemar Kay Henrik Eggers blev den 8. august 1994 tildelt Kommandørkorset af Dannebrogordenen. Han var i audiens hos Kronprins Frederik på Amalienborg Slot.

Direktør i Statens Lufthavnsvæsen Valdemar Kay Henrik Eggers er ved generalforsamlingen i EDAC - European Civil Aviation Conference - blevet valgt til præsident for EDAC.

1951

Forstander, hofmarskal, generalmajor Ian Søren Haslund-Christensen kunne følges på sit arbejde i TV i juni 1994. Udsendelsen »Dronningens vagtmester« fulgte ham gennem en uge, hvor seerne fik et indblik i den omfattende »virksomhed«, som hoffet er. Samtidigt fremgik det af udsendelsen, at Ian Søren Haslund-Christensen er dybt engageret i Care Danmark's arbejde. I forbindelse arbejdet i Care Danmark holdt han et foredrag om Vietnam i Vallensbæk den 21. april og fortalte om rejsen med Prins Joachim i Vietnam. Care Danmark har til opgave at gennemføre langsigtede bistandsprojekter til gavn for ulandenes befolkning og miljø.

1952

Præst, lic. theol. Per Østerbye fyldte den 4. maj 1994 60 år. Som ung teologisk kandidat blev han supplerende uddannet som rådgiver i ny-religiøse spørgsmål på Præstehøjskolen. Samtidig arbejdede han på universitetet i Århus som kandidatstipendiat med nyttestamentlige temaer og blev 1968 lic. theol. Efter præstegerning i Søby, Skader og Halling i østjylland blev Per Østerbye seminarielektor i Silkeborg. I forbindelse med sin senere præstegerning i Them og Linå-Voel blev han ansat af Dansk Kirke i Udlandet i 1982 som præst ved Ansgar kirke i Flensborg. Her har Per Østerbye sit fortsatte virke som præst samtidigt med, at han deltager aktivt i flygtninge- og menneskerettighedssager for Amnesty International.

1955 (5.1953)

Arkitekt Theo Bjerg, der som nævnt i sidste nummer af bladet vandt 2. præmien ved Realkredit Danmarks konkurrence i 1992 for sit forslag om, hvordan man på en begavet måde kunne forbedre typhusenes mangel på energirigtighed, var placeret under årgang 1953 som klasseårgang. Den rigtige årgang er nu opsporet til 1955, som er årgangen han rigtigt hører til, da hans klassekammerater blev studenter dette år.

1960

Administrerende direktør Steen Krabbe, Dampskibsselskabet Norden og A/S Motortramp blev i Børsen den 8. juni 1994 beskrevet som den drivende kraft i generationsskiftet i selskaberne. Steen Krabbe blev i 1988 hentet fra A.P. Møller til Danmarks ældste trampederi Dampskibsselskabet Norden, til stillingen som administrerende direktør. I 1993 blev han også administrerende direktør for »moderselskabet« A/S Motortramp. Steen Krabbe's erhvervs karriere er skabt i A.P. Møller, hvor han startede med shippinguddannelsen efter aftjent værnepligt ved Gardehusarregimentet og hjemkommandering som løjtnant i reserven.

1964

Speciallæge, dr. med. Jørgen Hansen fyldte den 2. juni 1994 50 år. I en artikel i Berlingske Tidende blev Jørgen Hansen's indsats som »Spieslægen« beskrevet. Han er i dag rådgivende læge i Spies/Tjæreborg-koncernen, ekstern lektor ved Københavns Universitet, tilsynsførende læge ved plejehjemmene »Sølund« og »Naza-

reth« samt praktiserende læge på Østerbro i København.

1979

Greve og juletræsproducent Johan Scheel blev i Berlingske Tidende den 24. maj 1994 interviewet om problemerne omkring ukrudtsbekæmpelse i juletræsindustrien. I forbindelse med forbudet mod »Atrazin« og »Hexazinon« p.g.a. grundvandsforurening bør der ske en forskning i og udvikling af midler og metoder til bekæmpelse af ukrudt, så hverken grundvandet eller træerne tager skade. Johan Scheel producerer i øjeblikket 5.000 træer om året, men har et udvidelsesprogram iværksat, som øger produktionen til 20.000 træer om året over de næste 10 år.

1984

Ingeniør Peter Leif Rasmussen blev i Børsen »Ung 94« interviewet om arbejdsforholdene og atmosfæren i japansk industri - i forbindelse med hans ansættelse i Toshiba, Japan. Det generelle indtryk af japanske virksomhedsdrift er, at administrativt er organisationen præget af at være meget hierarkisk. I forbindelse med ansættelsen blev en lejlighed stillet til rådighed for en rimelig husleje, men totalt set er der ingen økonomisk gevinst i forhold til en ansættelse i Danmark. Dog bør tilbud om ansættelse i japanske virksomheder ikke afslåes, da oplevelserne og erfaringerne ved arbejdet i disse virksomheder er store.

1987

Kemiingeniør Carsten Heinze dimitterede 31. januar 1994 fra Danmarks Ingeniørakademi. Hans afgangsprojekt omhandlede stabilisering af katalysatorer og blev udført på Haldor Topsøe A/S. Carsten Heinze blev ansat hos Novo Nordisk A/S i maj 1994 som produktionskemiker inden for fremstilling af Faktor VIII, som er medicin for blødere.

Markedsøkonom Hans Jørgen Østergaard blev pr. 1. juli 1994 ansat som lederaspirant i ISS Servicesystem A/S. ISS aspirantordning er en intern uddannelse af potentielle ledere, som strækker sig over 1½ år, hvor lederen får en grundig indsigt i hele organisationen, produkterne og procedurerne i virksomheden. Formålet for ISS med aspirantordningen er, gennem uddannelse og praktisk træning, at opbygge et fremtidigt lederberedskab til at besætte kommende og eksisterende stillinger ved intern udvælgelse. Hans Jør-

gen Østergaard var efter studenter-eksamen tjenestgørende ved Den kongelige Livgarde som løjtnant/delingsfører og er nu overgået til reserven som premierløjtnant. Efter tjenesten i forsvaret har han gennemgået uddannelsen som markedsøkonom på Niels Brock - Copenhagen Business College, supleret med FUUH's studieophold i Monterey, Californien.

Døde *Her bøje vi os stille ned*

1924

Fhv. lærer Aage Georg Holtved afgik ved døden den 1. maj 1994

i en alder af 88 år på plejehjemmet Østervang på Frederiksberg. Han var lærer på Bogø Kostskole fra 1934 til 1946 og uddannede sig derefter til tegner hos professor Rostrup-Boysen. I 1947 udvandrede han til Ecuador, hvor han boede blandt indianerne i Amondali i Oriente. I 1948 købte han en hacienda i Misahualli i Oriente, hvor han drev landbrug. Senere vendte Aage Georg Holtved tilbage til Danmark, hvor han i en årrække var lærer på Samsø. Han kom fra en familie, der har dybe rødder til Herlufsholm, hvor 7 medlemmer af familien har fået deres skolegang.

1939 (V 1937)

Bjørn Carøe afgik ved døden den 31. maj 1994 i en alder af 73 år.

1953 (IV 1950)

Bagermester Uggi Mac van Hauen afgik ved døden den 1. maj 1994. Han gik på Herlufsholm til 4. mellem og blev student fra Metropolitanskolen. Senere studerede han i USA og kom derpå i bagerlære i Tyskland og i Danmark. Han var kendt som en venlig og folkelig mand og ingen gik forgæves til ham. Hans bageri var kendt blandt brødentusiaster, som valfartede til bagerforretningen på Frederiksberggade i København.

1954

Praktiserende speciallæge Niels Køster afgik ved døden den 22. april 1994 i en alder af 58 år. Niels Køster blev læge i 1962 og i 1970 blev han speciallæge i anæstesiologi. Han uddannede sig ved flere

sygehuse, før han 1969 kom til Svendborg Sygehus, hvor han i 1971 blev overlæge. Fra 1992 koncentrerede han sig om sin private praksis samt mange tillidsposter inden for sundhedsvæsenet.

1967

Konsulent Niels Hempel-Jørgensen er afgået ved døden i 1994. Han gik ind i ØK efter skolen og tog senere uddannelsen til HA og HD i regnskabsvæsen ved Handelshøjskolen i København. Derefter har han været økonomichef i Husquarna og Superfoss. De sidste år har han arbejdet som konsulent og rådgiver for virksomheder.

Alt i Herlovianerudstyr hos

RINGSTEDGADE 2 - NÆSTVED - TLF. 53 72 03 90